

гатъ да се извадятъ отъ нея. Тукъ заслужава да се споменѣ, че повърхността на кимериджскитѣ варовици е покрита на много мѣста съ тъмни и по-свѣтли, даже и съ червеникави петна, които произлизатъ отъ брекчастата структура на скалата. Брекчастото, а на мѣста конгломератното даже естество на тѣзи варовици показватъ, че тѣхното образуване се е извършило въ специални условия. Тамъ гдето цемента на взривика е повечето мергеленъ, на такива мѣста брекчаститѣ твърди банки преминаватъ въ единъ видъ конгломератъ отъ варовити ядки

По-забележителнитѣ фосили въ Кимериджския катъ сж: *Phylloceras tortisulcatum* d'Orb. sp., *Phylloceras saxonicum* Neum, *Oppelia compsa* Opp. sp., *Oppelia tenuilobata* Oppel, *Haploceras* cfr. *Staszycii* Zeuchn. sp., *Perisphinctes polyplocus* Rein. sp., *Perisph. colubrinus* Rein. sp., *Simoceras Doublieri* d'Orb. sp., *Aspidoceras acanthicum* Oppel, *Belemnites semisulcatus* Münster и пр.

Разпространението на кимериджскитѣ варовици е твърде голѣмо въ нашето отечество.

Титонскитѣ варовици споредъ петрографскитѣ си белези не се различаватъ много отъ кимериджскитѣ. Преди всичко скалитѣ на първитѣ сж по-бѣли, свѣтли или бѣлизняви варовици, примрежени на мѣста съ бѣли калцитни жилчици, като при с. Магурз, около с. Гаганица, на северо-западъ отъ София и пр. Обаче и въ този катъ се намиратъ гжсти, сиво-пепеливи, мергелни варовици съ петна и ядкасти конкрекции. Съ една дума и въ Титонския катъ не е изключена брекчастата структура, каквато е разпространена особено въ Кимериджския катъ. Като характерни фосили за Титона въ България могатъ да се споменатъ: *Pygope diphya* Colon., *Aptychus punctatus* Voltz, *Lytoceras* aff. *municipala* Opp. sp., *Haploceras climatum* Oppel, *Perisphinctes transitorius* Oppel, *Perisph.* aff. *Richteri* Oppel.

Относително разпространението изобщо на горно-юрската серия и преимуществено на варовития фациесъ, ето що може въ кратко да се каже.

Въ Западна България горно-юрски образувания откриватъ се най-първо на Връшка Чука и на изтокъ отъ нея. Отъ сжщата възраст сж варовицитѣ въ височината Магура на сз. отъ Бѣлоградчикъ, както и по-голѣмата частъ отъ ска-